

Počet zmínek: 1
Tištěná média: 1 |

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Tištěná média 1

Krvavá svatba, to je láska, smrt a osud

[zobrazit sken](#)

Tištěná média, Datum publikace: 30.07.2025 0:00:00, Datum importu: 30.07.2025 0:10:29, Zdroj: Patriot, Rubrika: Scéna, Strana: 115, Periodicita: Měsíčně, Vydavatel: Jaroslav Baďura, Země: CZ, AVE: 9 137 Kč, Plocha: 16950 mm²

Lorkova tragédie o lásce, smrti a osudu se na ostravské jeviště vrací po více než dvaceti letech. V režii Martina Františáka a v podání herců **Národního divadla moravskoslezského** dostala syrovou, ale poetickou podobu. Už od prvních minut jsem cítila napětí, které prostupuje celou hrou, emoce od radosti až po zoufalství a každá replika byla nabitá předtuchou neštěstí.

Adaptace klasické španělské balady je moderní, originální a určitě zaujme i dnešního diváka. Osobně se mi moc líbil hudební doprovod plný španělských rytmů (Nikos Engonidis. Alan Grezl a Pavel Nowak) a zajímavá scéna a kostýmy Evy Zezuly. To nejlepší předvedli herci, jednoznačně to bylo souhrou všech protagonistů.

Výrazné byly role žen, zejména matka Kateřiny Breiské a nevěsta Sára Erlebachové. Z mužských rolí na mě nejvíce zapůsobil Petr Panzenberger v roli Leonarda a skvělý byl rovněž Robert Finta v roli ženicha.

Zvlášť silný dojem na mě udělala scéna svatby samotné. Kontrast mezi radostí oslavy a stínem tragédie, která se blíží, byl moc dobře vystavěn. Když se na jevišti rozhořel konflikt, který ovládne osudy všech postav, nezbývá, než držet dech a čekat. Divadlo Jiřího Myrona dokázalo, že klasika má stále co říci. Další příležitost vidět toto představení je 30. 9. 2025, vstupenky budou v prodeji od 25. 8. 2025.

Autor fotografie: Foto: Martin Kusyn

Popis fotografie: Robert Finta (Ženich), Sára Erlebachová (Nevěsta).

Robert Finta (Ženich), Sára Erlebachová (Nevěsta). Foto: Martin Kusyn

Krvavá svatba, to je láska, smrt a osud

Lorkova tragédie o lásce, smrti a osudu se na ostravské jeviště vrací po více než dvaceti letech. V režii Martina Františáka a v podání herců Národního divadla moravskoslezského dostala syrovou, ale poetickou podobu. Už od prvních minut jsem cítila napětí, které prostupuje celou hrou, emoce od radosti až po zoufalství a každá replika byla nabitá předtuchou neštěstí.

Adaptace klasické španělské balady je moderní, originální a určitě zaujme i dnešního diváka. Osobně se mi moc líbil hudební doprovod plný španělských rytmů (Nikos Engonidis. Alan Grezl a Pavel Nowak) a zajímavá scéna a kostýmy Evy Zezuly. To nejlepší předvedli herci, jednoznačně to bylo souhrou všech protagonistů. Výrazné byly role žen, zejména matka Kateřiny Breiské a nevěsta Sára Erlebachové. Z mužských rolí na mě nejvíce zapůsobil Petr Panzenberger v roli Leonarda a skvělý byl rovněž Robert Finta v roli ženicha.

Zvlášť silný dojem na mě udělala scéna svatby samotné. Kontrast mezi radostí oslavy a stínem tragédie, která se blíží, byl moc dobře vystavěn. Když se na jevišti rozhořel konflikt, který ovládne osudy všech postav, nezbývá, než držet dech a čekat. Divadlo Jiřího Myrona dokázalo, že klasika má stále co říci. Další příležitost vidět toto představení je 30. 9. 2025, vstupenky budou v prodeji od 25. 8. 2025.

